

tiativer, som er taget ved at fremsætte forslagene for at få en diskussion om dette, er rigtig gode.

Men jeg er dog lidt forbavset over, at både Enhedslisten og Socialdemokraterne kommer med de forslag nu, når der i den rapport, der henvises til, afgivet af arbejdsgruppen om tolkebistand i retssager nedsat under domstolene, peges på, at problemet har været tiltagende i de sidste 20 år.

Vi mener ikke, at beslutningsforslagene er fyldestgørende nok til, at man kan stemme for disse, samtidig med at de økonomiske konsekvenser jo slet ikke er belyst i tilstrækkeligt omfang. Desuden har vi jo netop hørt fra ministeren, at regeringen har igangsat initiativer på området.

I rapporten er det påpeget, at meget af den tolkning, der foregår, ikke har den fornødne kvalitet, og derfor er det helt sikkert, at vi mener, at man skal se på, hvordan man kan gøre uddannelsen måske ikke alene bedre, men også hvordan man kan tiltrække personer til at tage uddannelsen, som bliver udbudt i både København og Århus.

Jeg mener, det er fejlagtigt at sige, at folk ikke synes, det er nødvendigt at gå på en 2-årig uddannelse, når de kan en del i forvejen, idet det drejer sig om at få nogle værktøjer til at kunne tolke på den rigtige måde samt at få den rigtige etik og termer inden for både det retlige og medicinske tolkningsområde.

Dansk Folkeparti vil gerne opfordre ministeren til under udvalgsbehandlingen at få dette gråzoneområde belyst med tal, da der i rapporten på side 10 bl.a. står, at der er optaget 2.500 tolke på rigspolitiets tolkeoversigt, og at der ikke er nogen standarder for, hvornår de bliver optaget på denne tolkeliste. Vi finder, at det må være ministerens pligt, at man får sat nogle standarder og regler, og at det i princippet må være Justitsministeriet, der bør se på loven fra 1919.

Det er flere gange pointeret i rapporten, at der er en bestemmelse i § 149, stk. 1, i spørgsmål om tolkning i retssager, som jo absolut ikke har samme relevans i dag, som den havde tilbage i 1970'erne og 1980'erne. Bl.a. bevirker de her nævnte ting, at vi mener, at beslutningsforslagene er alt for løst opbygget, men at der er pointeret nogle helt klare mangler i det retslige system om tolkning, og jeg tror, at det må være en kombination af Justitsministeriet og Undervisningsministeriet, der skal finde ud af, hvordan man får gjort det mere gennemsigtigt, så vi får en tol-

keuddannelse eller rettere sagt nogle kriterier for tolkningen, som har en national standard.

Kl. 14.45

Der er for mange huller i lovgivningen, og man behøver åbenbart ikke at have en autorisation for at skulle tolke i retslig sammenhæng. Der skal stilles nogle krav. Om det skal være et autorisationssystem på den ene eller den anden måde, vil vi i Dansk Folkeparti ikke på nuværende tidspunkt lægge os fast på, og hvordan man skal komme videre i dette forløb, må være en diskussion med undervisningsministeren.

Vi kan ikke stemme for hverken B 8 eller B 47 af de før oplyste årsager, men er glade for, at henholdsvis De Radikale og Socialdemokraterne har taget emnet op, så man kan få det belyst på en professionel måde.

Som der står i skrivelse fra Erhvervsprogligt Forbund, er tolkning et professionelt erhverv, og det vil vi give forbundet fuldstændig ret i. Vi mener dog ikke, at man behøver at etablere nye uddannelser, men at de uddannelser, som findes på området på nuværende tidspunkt, godt kan benyttes, og at der skal gøres en større indsats for rekrutteringen.

Endvidere kan det jo ikke være rigtigt, at det for det meste er personer i AF-systemet, der søger uddannelsen, og ikke unge mennesker, der vil finde det attraktivt at tage en tolkeuddannelse. Der er mange andre perspektiver i at få en tolkeuddannelse end at være tolk i retten eller i medicinsk sammenhæng. Der er andre erhvervsmæssige perspektiver, og derfor burde en sådan uddannelse være yderst attraktiv.

Summa summarum mener vi, at dette er nogle meget, meget vigtige emner, der er blevet taget op, og at de skal diskuteres indgående, måske ikke alene under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg gerne pointere, ligesom fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at vi heller ikke håber, at det kommer til afstemning heroppefra, fordi det burde være muligt at finde en løsning på det her problem, uden at sagen kommer til afstemning. Alle partier kan sikkert blive enige om dette, for vi er jo åbenbart alle sammen indtil videre enige om, at der er et problem et sted. Så er det bare et spørgsmål om, hvordan vi når frem til en løsning af det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har et par spørgsmål. Først er det hr. Naser Khader.